

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Uti Gästgifswaregården Skåne i Marks härad kommer igenom Auction den 2 Junii at försälfas nedanstrefne Säteri, med där under liggande Hemman, och innewartande års ränta. Säteriet hwilgsberg, hwilket består af 2ne hela Hemman, och bebos af 4 åboer. Characters byggningen är mest af ek, ligger wäl belågen, och prydes med wacker löfffog af alla slag; åkeren är ganska god, och alstrar tillräckligt lin; ången är åfwen god, beteshagar många och goda, löfffog anseentlig af alla slag, eker ej undantagne: gårdesgårdarne däromkring af sten; til kyrkan är en åttondels mil store Prestewägen, och til landsvägen en sjerdedels mil, qwarn och ålfiske med sädar, och fog i Sätilla Krono- almännings- Härunder lyda 1. Frelse- hemmanet Gårdsås tre sjerde- delar, som bebos af 3 åboer, en åttondels mil från Säteriet. Hemmanet har ång och åker, löfffog, många eker, goda hagar, med mera. 2. Wit et halst hemman, som bebos af 2ne åboer, är godt til åker och ång, hagar, lös- och Ekessfog. Säteriet med hemmanen äro belågne i Marks härad och Jousfåls socken. 3. Frelsehemmanet Sandbygd Westregården tre åtton- delar, hwilket bebos af 2 åboer, belåget en sjerdedels mil ifrån Säteriet, med lika förmåner, som de förutnämde; doch åger detta del i store sön tygneren, rik af lay, id, gös och bray, &c. Den som åstundar närmare underrättelse om dessa hemman, anmåle sig hos Herr Mantals- Commissarien Ekman på Bosgården i Sätilla socken. Den 16 dennas sjer 3dje dragningen af Hospitalis lotteriet.

På Tre Remare finnas friska Östron til köps.

Götheborgska Magasinet.

Söndagen, den 10 Maj 1760.

Fortsättning af Beskrifningen öfwer Stöldpaddan.

De Stöldpaddan wärper ägg, 100de gånger mera, än den bästa wärphöna, hwarutur efter 40 dagars hwila i sanden, ungar utfläckas genom sol- warman, lærer wara en bekant sak; men en besynnerlighet har jag rönt i dessa ägg, hwilken jag näpligen tror wara af någon upptecknad.

Förundranswärdt är, at då dessa ägg, som bestå af både hwita och blomma, såsom hönsägg, kokas: så stynar aldrig det hwita, men wäl det gula.

Jag lät flera gånger lägga åtskilliga ägg i en Skettel, och kokade dem 7 til 8 timmar, då somliga af den starka kokningen wäl sprucko sönder; men hwitan låg lika fluid uti watnet: uti dem, som woro hela, war wäl blomman ganska hård; men det hwita i ägget låg ej allenast lika klart och flytande, utan war och ganska liter warmt. Utan twifwel hafwer Skaparen gjort en sådan anstalt uti naturen, at de i sin warma sandgruswa ej skola förbrän-

brännas och förtorkas, utan wara tjenlige til sit ärdamål.

Äggen äro annars helt runda, ungefärligen 2 till 3 tum i diameter, omklädde med en tämmeligen tjock, seg och stark hinna, liknande de så kallade windägg. En liten ganska tun och hwit skorpa synes utan på himnan, som likwäl icke gåser, hwarcken med fedd watten eller ätticka.

Hwitan uti äggen är ej så seg eller limagtig, som uti hönsägg, hwilket ock lärer wara orsaken, at hon ej kan styfna under kokningen. Hon brukas ej wid matlagningar; men wäl gulan, som tjenligast är til bakelsewerk, då den inima smaken bortdunstat, som annars förmärkes, när de ätas kokta.

Öst-Indiske Matroserne weta stäligen wäl, at använda dessa ägg til pannkakor, när de på sina natwakter, då stöldpaddorna ligga på däcket, kunna gå til dem, och med foten göra några bultande på bakporten, hwarpå hon plågar strax uti portöppningar ofra 60, ja wäl 100 ägg. Dessa stöldpaddor stöta sin ålsfog i Mars, April och Maj månader: hwarester honan ifrån början af Junius til Augusti slut krålar uppå stranderna 60 til 70, ja wäl 150 samnar ifrån hafsbrynen.

Så snart hon kommer i strandkanten, stadnar hon liter, sprutar watnet ut, och flåsar så starkt, at det höres helt långt. Hon väcker ut hufwudet, och korrar omkring, om hon med sina skarpa och klara ögon kan blifwa någon warse, då hon behändigt och fortare drager sig tillbaka uti sit stora sjöhus, än hon annars hjälper sig fram på landet.

It

Är det då tyst och stilla, så kommer hon under 1000de suckar up med sin äggebörda, och up uti sanden gör sig en djup grop, hwatuti de stormurte kunna på en natt warpa några hundrade ägg. Til gropens upgraswände brukar hon sina framsenor, och med bakfenorna kraflar och skuter hon sanden tillbaka öfwer sina ägg, hwarester hon sedan sätter sin kosa emot dagningen at hafwet, at där, ibland des innewånare, svalka och förnöja sig.

Nåkar man, at med Steppen komma til Ascension uti ljusmåne, så kan man ej wänta sig stor stöldpaddefångst; emedan de gå ogerna up, om de märka, at folk äro wid deras hemwist. Uter plågar man, om månen är mörk, innom 2ne til 3ne nätter fånga wäl 60 til 70 och flera, då man sedan låter dem med fred wandra at hafwet, som man ej behöfwer eller kan bärga.

En ömkelig syn blefwe wi warse 1751 med Skeppet Adolph Fridric, då wi stege i land på Ascension, och kunde märka, at Engelske Ost-Indisarare nyligen warer där.

Deras Kap- och Rösveri-lystnad hade ej funnat lemna dessa fredsamma och menlösa stränder obeswårade af öfwerdåd och grymhet; ty när de hade försebt sig med så många stöldpaddor, som de åstundade, så hade de sedan hwälst en hel hop på ryggen, på hwilka de mångfaldige store sjöfoglar och rottor, som här 1000tals finnas, hade wäret ögonen. Det förstås, at stöldpaddan, kastad på ryggen, kan med all sin styrka omögeligen hjälpa sig tillbaka.

Z 2

På

På Skeppen kunna de bärgas 6, 7 til 8 weckor lefwande, då de stundewis läggas på ryggen, och stundewis råtvändt, ja då och då läskas med salt watten, som slås öfwer dem dageligen; men sin goda smak och fetma förlora de på slutet, efter så många fastedagar.

Storleken på dessa är olika. Jag har sedt den, som buret på sin rygg, och krupet med 3ne personer. En sådan Sköldpaddas rygg-skäl hafwer jag år 1753 lemmat til Kongl. Gymnasie Bibliotheket i Göteborg, som lärer där ibland andra naturalier ännu förwaras.

Den sanmmas kött gaf en besättning af 130 man god middagsmåltid; och war des wigt förutan skälen 127 Swenska marker. Där gifwas annars de, som gå til 140 och 50 marker.

De andre 2ne slagen, Tortue Kaoüanne och du Caret äro mindre, swartagtige i köttet, osmakelige och tranfulle, hwarföre ock man utaf dem kökar lampolja.

Jag har sedt dem uti Spanien och på Java. Sluteligen uprestes öfwer Sköldpaddan och des hemwist följande Epitaphier:

Öfwer Sköldpaddan.

När du i hafwet södan söker,
Och uppå landet slågten öfer;
Så kommer den, som tänker så;
Min kropp med din jag styrka må.

Churu

Churu långt från fasta landen,
Du hwilar dig i hwita sanden;
Du knapt ända din hwilla fått;
Förän din frihet slutet nått.

Öfwer Ascension.

Du lilla ö bland hundra andra;
Som nedlagd är bland böljors hot:
Ho kan din enslighet wäl klandra?
För frist och sluk fins hos dig bot.

Du har ej folk, ej flott, ej städer;
Men Paddor finnas på din strand:
På dig blås intet Afunds wäder,
Du äst et sält och lyfligt land.

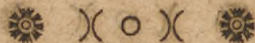
Här fins ej silfwer, ej turcofer,
Och ännu mindre pragt och ståt;
Men många Indiske Matrofer,
Som ro uti en befig båt.

Förutan guld och Scept von Achten,
Du ger så godt du sjelfwer har,
Och den, som håller midnats waken,
Han aldrig tomhändt hådan far.

Så länge Skepp til Canton fara,
Att hemta ler och läckert hö,
Så lefwe du med all din skara,
Du på Sköldpaddor rika ö!

2 3

När

Når Skeppen hit sin kosa taga,
 Så låt dem få, hwad du kan ge
 Ut fruktig kropp och frifker maga,
 Mer helsosamt än China The.

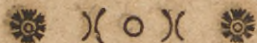
Wälsignad ware du bland många!
 Välkommen ware hwar din gäst!
 Din år och dagar blifwe långa!
 Så önskar Enighetens Prest!

Gust. Fr. Hjortberg.

Den 30 Maj 1755.

Min Herre,

Wi se dageligen ansefliga lemningar af et for-
 dom grundmurat fäste, gamla Elfsborgs flott,
 hwars styrka wåre Riksfjender måst flera gånger
 erfara med undran och håpenhet. Utskilliga histori-
 ska handlingar berömma Ulmars, och flere Commen-
 danters där ådaga lagde tapperhet; men icke desto-
 mindre saknas en tillräckelig beskrifning om denna
 Svea Rikes nyckel, desz öden och märk wårdigheter,
 som ansefligen skulle hedra det Swenska namnet, i
 flera än et affeende. Jag bör icke twifla, at den
 om Swerges försvarswerk så sorgfällige K. Gustaf I
 flera gånger hedrat denna fästningen med sin när-
 warelse, besynnerl. i den danska sägden: här med-
 delar jag et bewis, at han wäret där 1541, kanske
 nyss förut eller snart efter, at samme Konung
 gådt i samtal med K. Christian III, i Brömsebro.
 Af samraa document lårer och kunna inhemtas, at
 denne

denne store Konungen midt under krigsbulret noga
 wårdat sina hemsaker, eller det som enskilt angädt
 hans Hof och hushållning. Brevwet är skrifwet
 til Öfwerste Krigs Rådet Sten Ericsson Mun-
 sterherre, samfält med „Clement skrifware, R. M.
 Secretarius, och lyder som följer:

Wår synnerlige gunst tilförende ic. Kole J wetta
 Steen och Clement, at of förekommit är, at någon
 wåta och buller är ibland det Partye, som Kole
 achta på wårt kläre unge lifsherrskap på Drebro
 Slåt, och hwars skuld det är, wetta wy icke; Der-
 före är wår wilje och begjåran, at J granneligen
 förfara wele, hwem som skuld hafwer, och låte straffa
 deröfwer, som tilbörigit är.

Sammalunda må J och wetta, at wi och Mar-
 gareta til sinnes äre, at hafwa barnen sådan och till
 Dre; Så wette wy icke heller til wisso, huru thet
 bäst skie kan, antingen till land; eller wått, efter
 wi icke til Fiåls wetta, hwad före der uppe är;
 Men doch på Eders förbättring syntes of likast wa-
 ra, at hwar ifen wore stark, att de droge Hielma-
 ren uppå en mil när Arboga och sedan deröfwer
 Moan. Item dersom och Siöön ginge reen, at de
 då färdas med Herr Lars Siggelons Skärje båt,
 när sagert och stilla wäder wore doch ingalunda med
 segel, och måtte Skepparen Anders wara derhos.
 Item Hwar de och skulle draga öfwer landet, kun-
 de då barnen alla wara in uti reesebåren, och der-
 under måtte wara starka hästar, och de som wål
 styfwe ginge och hwad heller de drogo till land eller
 wått, måtte der wara god tillsyn med, at de blifwa
 wål

wål förwarade med kläder, et och annat, förty den
kiöld och fräst herester är, det, är ganska farligt,
och säge wi gjerna, at Fru Ebba wille och följa
barnen til Dren medh. Item, när Gud wille, de
komma fram, måtte der då hållas god starkt wacht
natt och dag, både för eld och all annor fara skuld;
och kunde icke stada, at derhos wore en roote crogne
knechtar med hackar.

Item: hwad del såsom barnen fattas wille med
god siff, et och annat, måtte då i tid förordrat bliff
wa af CammarRådet, om underhållet wy och dem
tillfriskwit hafwe och de skole skaffa den deel dem
behof görs, som godt är. Item: så må i och sena
den Dubenhem och Zomfru Margaretha; at barnen
kunna få den maten, som de hafwa lust till, hwad
det är mehra kiött, siff eller annat; doch må man
förehålla dem särst siff, sinst gädder, och annan siff,
som dem icke begwäm är, och låta gifwa dem god
bärensiff, gode flundror och spetsiff, doch
icke för mycket lut blött.

Item synes Eder och godt vara Sten och Clemes,
at barnen måtte komma till Tynnellid, der wore wi
ock tiffreds med, efter der är och en lustig plats, doch
ställle wi det till eder, huru eder bäst synes. Item
så sände wy och wære barn hermed några Pome-
ranger, så skole de icke låta gifwa dem theraf alt för
mycket i sänder, uthan pafelig. Men wi tro wäl,
det andre sällskap gör snart ända med them, så de
sielfwa råda. Item så skole J och wetta Steen,
at denne dräng Hans Gammatl förtöfwade icke läre
gre med de bref han senaste brachte emellan eder
och

och of på wägen, än i 3 weckor mindre 3 dagar,
derföre wore tilbörligit, at i måtte afflösa honom för
den synden, förty han wore honom för swår at dra-
ga till himmelrikes med sig; derföre gör det bästa
med honom, Fortiter, Fortiter. Datum: af wårt
Slätt Elfsborg. Åhr 1541 under wårt Secret.

Vidi G. Wallin.

Så wida detta tilförene ej waret almänt, öfwer-
lemnas det med nöge från den, som förblifwer ic.

W . . .

Witterlekar.

Då Wälborna Fru Sigrid Cath. Tham jord-
fästes, utgåfwos följande wakra stropher, som på
fleras begäran förtjena ny uplaga, och fördensful
här införas.

Statt med din estertanke stilla,
O människja, du yra djur!
Bese dig sjelf och din natur,
Hur alting är i största willa!
Du hysar hos dig sjelf et frö,
Som föder genom plågor döden,
Och likwål märker du ej nöden,
Föden plågan säger: du skal dö.

När döden handen åt dig räcker,
Han gör dig blott ej til et grus;
Men ställer dig in för et ljus,
Som alla dina sel upträcker.

Då hjälpa intet swaga Stål,
Och intet skydd af berg och högder.
Nej; skal du kunna framgå nögder;
Så tänk i tiden på dit wål.

Då gör dig döden aldrig håpen;
Du håller honom för din wän.
Han tar, men lembar dig igen
Att Den af hwilken han är dräpen.
Om under dina plågors mått
Du tyks i döden, du försmåttar;
Hwad är din plåga mot det Nectar,
Som blifwer då din sälla lott.

Wi gå af sorg och ångstan tyste,
Med klända hjertan til en graf,
Som alt för tidig hwila gaf
Att En som utaf dygder lyfte.
Fru Thana har måst ur werlden gå;
Men döden tog ej en allena;
Et öde skulle två förena,
Som woro ente nog ändå.

Ach hwad för hårdt och plågsamt öde!
En Mor uti sit foster fan
En rätt oflyddig baneman.
De blefwo jämwal Bägge döde.
Mot Himlens wilje jag ej är;
Men, milda Gud! förlåt, jag håpnar,
När Du emot en Mor bewäpnar
Det fostret Hon med sweda bär.

Wi

Wi worde Dina wisa lagar;
Alt hwad Du gör är wäl bestått:
Wår döda Fru Hon mår nu sålt;
Ty under Hännens lefnads dagar
Har Himlen waret Des begår.
Wi förje billigt och wi böra
På tiden ingen räkning göra;
Ty slutet är of känske när.

G . . .

Critiska anmärkningar öfwer Herr Magister och Rector Gothenii bekanta Disputation om Swenska tideräkningen.

Det är någon tid, sedan jag, af en händelse, kom öfwer Herr Magistren och Rectoren Gothenii öfwermåttan wakra och lärda Disputation de Fundamentis Chronologiae Sui- Gothicae Part. I. och läste den samma med stor begärlighet igenom: finande däruti en ren ordning, otwungen skrifort, och rätt artiga saker. Och ånskönt Herr Magistren däruti går wida från hwad jag länge tänkt uti Swenska tideräkningen, betogo likwål des lysande Stål mig så starkt, at jag stod på språng at Apostasera, och blifwa Gothenian. Men när första hettan war förbi, san jag rådeligt, at något betänka mig, innan jag affwore min gamla renlärighet. Systemålet uti Disputation går förnämligast ut därpå, at sätta wår Swenska tideräkning på en säkrare fot, än den tilföre waret. Berömeligt upsåt! At winna detta, finner Författaren nödigt, at sätta Odens ankomst till

til Sverige wid någon säkrare tidpunkt, än förut
 sedt, eller kunnat se. Til at åter ernå detta, un-
 dersöker han, huru många år kunna tilläggas hwar
 Regent uti en Konunga-ätt, hwarest, i långa tider,
 Son alltid efterträdt Fader i regeringen. Wid den-
 na undersökning, har han genom flera exempel af sed-
 nare tiders Konunga-längder bewist, at 33 och et
 tredjedels år böra tilläggas hwarje led; så at 3 Ko-
 nungar och et Seculum gå jämt up emot hwaran-
 dra. Häraf gör han sedermera tillämpning in på
 Unglinga och Mandweriska ätten, hwars alla ledet
 han riktigt upräknar, och omsider luter, at Den
 kommet til Sverige wid påß 150 år före Christi fö-
 delse. Detta lyser starkt, och tyckes hänga wäl til-
 samman: men med alt det har likwäl et fel insnu-
 get sig i processen, som Herr Magistern, såsom Philo-
 sosph och sannings älskare, ej låter förtyccka, at jag
 efter mögeligheten upträcker; på det de ensaldige icke
 må, förblindade af desß sinwande skäl, råka på wils-
 lowägar. Så har jag och härutinnan et besynner-
 ligt interesse; ty Herr Magisterns räkning skiljer
 från min på 500 år netto. Felet, som nämndes, be-
 står däruti, at Herr Magister Gothenius förgsömt, at
 göra skilnad imellan Monogyniska slägter, hwarest
 en man allenast har en hustru; och de Polygyniska,
 där en man har flera, eller så många honom behö-
 gar. Utas den förra slägte-sorten har Herr Magi-
 stern taget sina exempel, hwarmed han bewiser, at
 33 och et tredjedels år kunna bestås på hwar led, hwil-
 ket jag så mycket helre medgifwer, som jag wid efter-
 seende funnet, uti de gamle Romares slägterregister, at
 man

man uti en del Familier måste tildela hwarje led
 några och 30 år, såsom til exempel uti Publii Lici-
 nii Calvi Familia. Men härwid bör märkas, at
 de Romare woro Monogynister, och uti Monogy-
 nien är icke rätt, enligt Herr Magisterns obser-
 vation, at hustrurna i början af ägenskapet ofta
 föda idel dötrar, (såsom det hände hannes nu rege-
 rande Majestät uti Frankrike) och om en eller annan
 Son kommer imellan, dö de undertiden bort, at man
 i detta slags ägenskap kan blifwa nog åldrig, innan
 man får en Son, som hinner til någon ålder. Under
 tiden händer ock, at hustrun går ofrugtsam i många
 år, såsom det skeddde med Franska Drottningen An-
 ne d'Autriche. Dessa med flera, som onödigt up-
 räknas, äro nu orsakerna, hwarför 30 år eller något
 mer bör uti Monogynien tillås hwarje led. Helt
 annorlunda har det sig uti Polygynien, hwarest in-
 gendera af ofwannämde swärigheter står at befara;
 ty om icke den ena hustrun kan föda gossar, så kan
 den andra eller tredje; kan ock ingen dera af dem, så
 står det aldrig felet, at bihustrurne förstå den konsten.
 Skulle en eller annan hustru wara ofrugtsam, så
 äro det icke alla, och om de det än woro, så äro dock
 frillorne i stånd, at upfylla den bristen; så at en
 Polygynist Prins swärligen kan hafwa brist på man-
 lige arfwingar: hwilket ock förfarenheten intyggar.
 Ty om den barbariske seden icke länge waret gäng-
 se hos de Ottomanniske Herrarne, at i myckenhet
 mördade sine slägtingar; ho fölle icke lätteligen på de
 tankar, at Sultan kunnat reban underkufwa hela
 Christenheten med luttet Prinsar af blodet, i ställe
 för

för Soldater? Nå! nå! denna thesis är wäl förestarkt: icke des mindre ligger däruti någon sanning. Man bör härwid icke förgåta, at hos de folkelag, hwarest Polygynien, antingen nu är, eller fordom warer i bruk, hafwa alltid alla barnen blifwet ansedde för lika goda, så de af frillor som de af ägta hustrur födde, så at frillungen hos dem haft och ännu har samma rätt til en krona, som den ägta Prinsen. Aldren gifwer det endaste företrädet.

(Fortsättning härnäst.)

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Utgångne äro Skepparne Alexander Meon och Rob. Leslie til Isleofman, Thomas Young til Perth Anders Lundwall til Dundie, Börge Isberg och John Hodge til Allowan, Pehr Bengtson Hanbals til Lieth, och Magnus Sjögård til Amsterdam med Järn och Bräder, Peter Stjernberg och Anders Madson til Amsterdam med Ljåra och Beck.

Helsingör. Den 25 April Thomas Bernard ifrån Newcastle til Stockholm med barlast. Den 26 Claus Sjöbin från Warberg til Norköping och Samuel Hagberg från Marstrand til Dangsig båge med sill, Engelbrecht Giedda, Jan Jacob Fisser, Johannes Schonberg och Lars Arfwedson från

från Göttheborg til Elbing, Anders Jönson, til Curland, Nils Matsen til Königsberg, Anders Carl-sund til Carlscrona, Jochim Hindrich Huusfelt och Niclas Steen til Stockholm, Charles Cenny, och James Arbuthnet til Riga, alle ifrån Göttheborg med sill, Fridr. Hasenkamp från Amsterdam til Stralsund med Snyckegods, Hans Olofsson Sand-svöm från Ystad til Göttheborg med tunnor, Daniel Lindqwist från Lerverpool til Lybek med salt. Den 27 Jacob Nitterman til Riga, och Zole Anders Dahl-berg från Marstrand til Stockholm, Johan Hag-green, och Joen Nilson från Göttheborg til Norköping med sill.

Små Kyrko-tidningar.

I morgon prädikar Herr Magister Gådda i Högmessan, och en wis man antingen i Ott- eller Åstonsången.

I Swenska Församlingen, äro från den 1 Maj til den 6 Födde 2 Goffe- och 2 Glickobarn. Wigde Högaren Lundberg och Pigan Gunila Hallman. Murgesfallen Magnus Ekelund och Wälborna Jungfru Anna Christina Kofirk. Däldragaren Olof Lundberg och Pigan Estrid Hans-dotter. Döde Biskop-teuren Nils Kallermans Hustru af feber, Jungfru Annika Wendelia af lungdot, Handelsmannen Berggren af hetsig feber, 1 Glickobarn af koppor, och 1 af okänd barna suka.

Uti Kronhus - Församlingen Födde 3 barn: Wigde Dragonen Hans Friederich Berg och Pigan Anna

Anna Anders- dotter: Öbde i Soldat af Ner. och
Wermelands Regemente af älderdoms swaghets och
i barn af slag.

Kundgörelser.

Hos Handelsmannen, Herr Carl Didrich
Swensson, finnas nyligen inkomna blå Ruffin uti
fjerdingar.

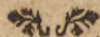
Äh hos Herr Joh. Frid. Sponserser godt och
hvitv hvetemjöl i halfva tunnor och fjerdingar, jäm-
te en hopt stridt och rent sådeskorn, utom Ängelsk
hvit-haste, lin- och trågårds- frö, at ej förtiga Tur-
kiska stång- bönor, som jag ej orkar widlysteligare
beskrifwa.

Hos Sadelmakaren Joek finnas twänne öfwer-
täfte wagnar til köps.

En ifrån Norge kommen friseolare, det är en
springande ny, flink och färdig, eller med alla tillbe-
hör försedd, och hisskeligen seglande, båt, är til salu;
hvilken inmedlertid wid westra hamnen utmed reparat-
banen. Om pris och ägare lemnas mundtelig un-
derrättelse.

Et litet stenhuss, på Kronhus- gatan beläget, jäm-
te en tomt åt Spannemåls- gatan, är salt: om priset
kan Skomakaren Broman lemna närmare under-
rättelse.

Skulle någon hafwa mycket angelägna Kundgörel-
ser at meddela almånheten, så gifwes wid handen,
at härester utkommer 2 gånger om weckan **Swad
Nytt i Dag?** Hos yngre Winbergen finnes detta,
tillika med andra nyligen utgifna, smärre Witterhets
arbeten.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 17 Maj 1760.

Witterlekar.

Sedan Hans Excellence, Riks- Rådet och Präsi-
denten i Kongliga Cancelli- Collegio, samt Up-
sala Academie Cancelleren, m. m. Högwälborne
Frisherren, Herr Anders Joh. v. Höpken, i sin
högå wård antaget Moder- Academien i Sverige,
har man med nöge sedt åtskilligas öfwer denna be-
tydande ändring yrade, och i lärda Tidningar tek-
nade, wårdnads- och sägnebetygelser. Bland andra
förtjenar Herr lector Wallenstråles, som wunnet
Rånnares bifall, at åswen i Götheb. Magas. inryckas.

Ej wåge smikran offer båra
Til Rungens Högstbetrodde Man,

Som aldrig annars finna kan,

Än hos sig Sjelf sin hela åra.

Han är om Swerge mer än om:

Swad större glants kan Purpurn pryda?

Ho kan Dens läf- ord wårldigt tyda,

Som öfwerträffar alt beröm.